

2016. szeptember 11.
Bálintbokor
Istentisztelet

„Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” Zsid 11,6

Kedves Gyülekezet!

Néhány ezer évvel ezelőtt, a teremtést követően, mikor Isten mindenre, amit teremtett azt mondta, hogy: „íme, igen jó”, azt követően az ember a bűnessel, az engedetlenséggel, a hitetlenséggel egy olyan szakadékot ásott Isten és önmaga közé, amely áthidalhatatlan lett. Olyan távol került az ember az Istentől, hogy kilátásba sem volt az ember oldaláról megoldás. A hitetlenség egy olyan mély lelki állapotot idézett elő az ember életében, amely a mai napig elkísér minden erre a földre születő embert. Ez a szakadék, a hitetlenség és engedetlenség szakadéka egyszer és mindenkorra elszakította Istent az embertől. Tulajdonképpen eltaszította a Szentet, a Tisztát, az Igazat önmagától. Áthidalhatatlan, megoldhatatlan, kilátástalan helyzetet teremtett az ember önmagának. A néhány ezer évvel ezelőtti döntés következménye-

it hordozzuk a mai napig. Ádám és Éva, Ábrahám, Mózes, Dávid, Pál apostol, Augusztinus, Luther, Wesley, Spurgeon, te és én, mindannyian ennek a következményeibe születünk és élünk. Még a legjobb személyiséggel rendelkező ember is Istennel szembeni szakadék másik oldalára születik és él. Mivel **„mindenki vétkezett és híjával van Isten dicsőségének”** Róm 3,23, ezért bűneink következményeit is az embernek kell viselni. Ez így igazságos. Hitetlenségemnek és engedetlenségemnek súlya van. Vétkeim miatt csak büntetést érdelek. Vétkeim pedig a hitetlenségből fakad. Ez az, ami aztán megnyomorítja az életünket. A hitetlenség eredménye lesz a megoldhatatlannak tűnő házassági tragédia, lesz az állandó lelki vívódás, tépelődés. A hitetlenség eredménye az istentelen, parázna, gyötrődéssel, nyomorúsággal, hazugsággal teli élet. Minden emberben hitetlensége ellenére ezer és ezer formában, de mindig ugyan az a vágya: csak lenne valamiféle megoldás, kiút, szabadulás, győzelem ezek felett. Minden ember a szíve mélyén ezt kereste. Ádám és Éva, Ábrahám, Mózes, Dávid, Pál apostol, Augusztinus, Luther, Wesley, Spurgeon, te is, én is ezt keresem ebben az életben. Hogyan lehet, mi módon lehet ezt az óriási szakadékot áthidalni. Hogyan lehet az emberi szívnek olyan békességet találni, ami maradandó, nem ideig-óráig tartó, nem múlik el, nem tűnik el, hanem egy

teljesen más állapotot idéz elő. Minden ember ebből az elszakadt állapotból keresi a kiutat. Minden ember ezt a szakadékot szeretné valahogy áthidalni, ezt a távolságot csökkenteni. A szakadék innenső oldalán, mivel nem tudok hidat építeni a semmiből az Isten felé, ezért nekem azt a hidat, amelyet az Atya készített Jézus Krisztusban, hinnem kell, hogy ott van. Hinnem kell, hogy az Atya készített egy hidat, amely áthidalja ezt a szakadékot. Ebből az elszakadt állapotból a kiút ajtaja, a híd pillére ez, hinni, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia, aki nekem is bűnbocsánatot szerzett a kereszten. Tehát ez a döntő momentum: ez a hit, amely pillére az Atyától elszakad embertől az Atyához vezető hídnak.

Sokan a Jézus Krisztus Szabadítóban történő hitet összekeverik az általános hittel. A világot teremtő és kormányzó, imádságokat meghallgató és gondviselő Istenben való erős hit még semmiben nem különbözik a primitív népek pogány hitétől, vagy a mohamedánok, zsidók hitétől – fogalmaz Joó Sándor református lelkipásztor. Speciálisan akkor válik keresztyénné a hit, ha felismerem Jézus Krisztusban Isten Fiát a Megváltót! Éppen a hit szempontjából nem lényegtelen, hanem döntő jelentőségű az, hogy hogyan gondolkodunk Jézusról. Minek, helyesebben kinek tartod Őt és milyen viszonyban vagy Vele. Tehát nem általában Isten-

nel, hanem azzal, az Úr Istennel, aki Jézus személyében jelentette ki magát. Nagyon sokan gyülekezetbe járok számára tisztázatlan a Jézussal való viszony. Jézushoz fűződő viszonya homályos, személytelen, megfoghatatlan, pedig azért, hogy emberré lett, megtapasztalt minden emberi nyomorúságot, az elhagyatottságot, egészen közel került az emberhez. Nem létezett olyan nyomorúság, amibe Ő nem lett volna jelen, olyan szenvedés, amit Ő maga ne élt volna át, olyan kísértés, amit ne ismerne, olyan halál, amit le ne győzött volna, olyan bűn, amelyet meg ne tudna, akarna bocsátani. Ő nem csak egyszerűen magára vette nyomorúságainkat, hordozta minden bűneink, szenvedett minden bűnünk miatt, hanem Ő legyőzte a bűnt és a halált. Ezáltal a győzelem által lett híd az Atya és az ember között. Ez a személyes hit, hogy énmiattam „épített” hidat Jézus Krisztus az Atya és énközöttem, e nélkül a személyes hit nélkül senki sem kedves Isten előtt. Erre a hitre van szüksége minden Istentől elszakad embernek. Azért személyes ez a hit, mert Jézus tette személyessé azért, hogy az én személyemért, az én személyes bűneimért, az én ügyemért, az én problémáimért, az én nyomorúságaimért halt meg. Ez a személyes jézusi ügy lett aztán az én személyes ügyemmé. Nem húzhatom ki magam ez alól, mert ez engem is érint. Az én ügyem, az én bűnöm Jézusé lett, s ezáltal Jézus ügye az én

ügyem is lett. Az én bűnöm az Övé lett, az Ő bűn és halál feletti győzelme az enyém. Jézus az Ő halálával kihúzta a bűn fullánk-ját.

Jézus kezében lett szűrva a bűn fullánkja. Nem a te kezedet szűrta át, hanem Jézus kezeit. Az Ő golgotai keresztje híd is lett egyben, Aki által van menetelünk az Atyához. Érted már kedves testvérem, te, aki eljöttél erre az alkalomra, döntő jelentőségű, hogy ebben a Jézus Krisztusban higgy, aki mindent, ami kár és szemét a te életedben, ami megnyomorít, ami nyomorba dönt, ami megkeseríti az életedet, azt Jézus magára vette. Ebben a Jézusban lehet hinni egészen személyesen. Ha te ma ezt a Jézust keresed, akkor hinned kell, hogy Ő van, Ő él, Ő győzött bűn és halál felett, Ő magára vett mindent, ami téged terhelt. Ezért mondja: **„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.”** Mt 11,28. Ha te ebben a Jézusban hiszel, Akit az Atya küldött, hogy híd legyen közted és az Atya között, akkor Ő meg akar jutalmazni téged azzal a drága kincssel, mellyel egy életre meggazdagodhatsz, a hit ajándéka, mely pillére ennek a hídnak, melyet ma elfogadhatsz, mely a tiéd lehet, úgy, ahogy vagy. A tiéd! Ámen.